

(המשך מעמוד 3)

מירי רוח היהדות? לא ספק הרפש בשטח הפוליטיקה ותכליתה? שישיארו לכל הפחות צלם אנוש בקרב הבחורה הצעירה! זהבה עקינגר, תל-אביב

בטחון — של מרי

ברור שאין לראות בנסיעתו של ראש הממשלה (העולם הזה 1227) נסיעה דחופה מבחינת בטחון המדינה, אלא מבחינת בטיחות חוץ מפא"י. כי אילו היה המצב באמת חסור מבחינה בטחונית, סבורני שביני היה נשאר כאן וצועק כל היום "בטחון!" ו"צבא!"

גבריאל חביב, חיפה

מזלזל של פרקש

הכרתי את נחמן פרקש בעזרה יותר מפורטת מאשר כתבתם (העולם הזה 1227). כמיכתבי זה אעמוד על הצד הספורטיבי שבו, בימים שהיינו נאים בו, בימים של התרוממות הנפש, עת ראינו אותו מנצח וכובש לכבות ספורטאים צעירים, ולא מושיץ כל זכר, שבור בנופו ובנפשו. וזכרים אנו את נחמן כבו השכונה, בחור הייכני, מוצק ואתלטי, שאומץ לבו לא ידע להבחין בין ספורט לשמו לבין "ספורט" שהוא בנדר פשע, כאשר קראתי את כתב-תכם — דמעות חנקו את נרוני, בעיני הציבור, נחמן הוא פושע שיש להזהר מפניו. ציבור זה אינו יודע שבקצת מזל היה שמו נישא לתיפארת הספורט הישראלי. ק.א. תל-אביב

מה באמת מסוגלת החברה הישראלית לעשות למען בחור כמו נחמן פרקש? אני מסכים איתכם שגורל אכזרי מאוד — ומה יותר אכזרי מלד הפתעוור? — רחף אותו לאו שהגיע, אבל במדינתנו לא חסרים מקרים קשים של הסביבה נפש, בייחוד כתוצאה משואת יהדות אירופה. האם יכולה המדינה לספק בכל אחד, טיפול אינדיבידואלי? מכיוון שאין אפשרות כזו, נשחקים אנשים כמו פרקש בין נלגלי החיים — לצערם, ול"צעה של החברה עצמה, הנופלת קורבן לסמיות המסוכנות של אנשים אלה. דויד גולדמן, חדרה

איזה רעש!

נהייתי בקראי על דליה לביא, שנוסף על היותה שחקנית היא גם סמונאית (העולם הזה 1236). יתכן שדליה היא סמונאית, אבל זה לכתב את הסיפור בוראוי שאינו יודע מכוונה מהי, אם הוא מסוגל להשווה לתוכו שמכוונת תיתקע בגלל ספלטנאזים שבור, שעה שבתל-אביב דוהרים בני תש"חורת על המצ'סים שלהם עם ספלטנאזים שבור ואף ללא ספלטנאזים בכלל.

לתת וגם לקבל

ד"ר אלפרד ווינר (העולם הזה 1236) ניכנס לוויכוח בו פתחה האלמונית מראשון לציון ברוח לא נכונה, ומפרש את המושג "לתת לו" בצורה שאינה הולמת את הכלל, כאיש שעיסוקו בסוציולוגיה, נראית לו אולי טבעית הנדרת המושג, "לתת לו" כש"רש הרע, מאידך, אותו המשמשת במושג זה אינו מייחסות זאת לאפאטיה סמונאית, בראותו את עצמו מעניקות מהו לגבר, במקום להיות שותפות פלאות באקט המיני. כפי ש"ד"ר ווינר סבור, מטרות, ברור כלל, היא להעמיר את הנכר במיבתו כיבוש האשה, ואז, עם עמידת הנכר במיבתו, "תתן לו" האשה ותעניק לו מחמדותיה ותהיה שותפה מלאה בכל שלבי מישחקי-האהבה. ברור שבכל כלל יש יוצא מן הכלל, ונראה ש"ד"ר ווינר נתמס ליוצא מן הכלל, כי נכון, אומנם, שקיים מאבק נפשי אצל הבחורה הצעירה, סביב שאלה זו, אך זהו מתוד סכנת הישארות לאחר מעשה עם תינוק ביד, וכאן נעוץ שורש הרע. גם אני שאלתי את עצמי לא פעם אם לא היה נדאי שהמחנכים יעמדו על שאלה זו, אך לא חשבתי על המושג "לתת לו" או לא, אלא: למנוע הריון או לא. גרשון אביעד, תל-אביב

שמחות בישראל

אני לא הומונתי לחתונה הבוהמית של עסיקס נורביין ב"חמאם" (העולם הזה 1237).

ברור

אסתר ברור, חיפה

השמחה בלונדון

כסטודנט ישראלי הלומד בלונדון, אני עוקב בראגה אחרי התעמולה הנוברית וה"לכת מצד אירונגי הסטודנטים של ארצות הבר, הרצאות, עלונים וחברות מסבירים את הצד הערבי של הסיכסוך. לסטודנטים מקומיים וזרים — ובעיקר אפרואסאתיים, שמספרם כאן מניע לאל"פים — הבעיה הישראלית-ערבית היא זרה כיסעם לחלוטין, ואין ספק ששרותי ההסברה הערביים זוכים לתשומת-לב ואפילו אהדה אצלם.

פעולות משרד-ההסברה הישראליים הן אפסיות, ודבר לא נעשה למנוע את ההשמחה השיטתית הזאת.

משה רשל, לונדון

המסים והבחירות

זה הוא יחסה של מפא"י אליך, האזרח;

לפני הבחירות — מבקשת מפא"י את קולך; אחריהן — היא נוטלת את כספך.

לפני הבחירות בי"ב בנובמבר 1959

מתוך אומדן מס-הכנסה, בתקציב שנת 1959/60, של 305 מיליון ל"י — נגבו במחצית השנה שקדמה לבחירות רק 36,7% —

ומיד לאחר הבחירות האחרונות

הונכרה הגביה, ובחודשים שלאחר הבחירות הספיק האוצר לגבות 55,4% של המס.

לפניהן —

יותר האוצר על גבית מלווה-הקליטה (תוספת של 50 מיליון ל"י על מס ההכנסה), יזם חוק המקל על מס ההכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), האיט את הוצאת הצווים הנוספים על מכס, בלו ומסיקניה.

ואחריהן —

הוכחד נטל המסים מ-774 מיליון ל"י בשנת 1959/60 עד לסך — 1101 מיליון ל"י השנה — ו"א עליה של 40%, בעוד ההכנסה הלאומית, לפי נתוני האוצר, לא תעלה אלה ב-20%.

מפא"י ושותפיה חוקקו 3 חוקים המחמירים את השומא ואת גבית מס ההכנסה, חוק מס-רכוש חדש (המעלה את שיעורו מ-100% ועד 600%), חוק מס-בולים חדש (העלאה של 100%), וחוק המגדיל את מס הנסיעות, הוטלו לראשונה מסי עקיפין כבדים על יבוא מכוונת וציוד תעשיתי וחקלאי ועל חומרי גלם חיוניים; הועלה ההיטל על חומרי בנין ועל מצרכים חיוניים, הועלו שיעורי מכס, בלו, מס-קניה ותשלומי חוכה —

אך בהתקרב הבחירות

שנקבעו, באורח בלתי צפוי, ל-15.861, בא שוב מיפנה:

הוקפאו הצעות להמלת מסיקניה על שרר תיב, להכבדת מס שבה מקרקעין והצעת מס עזבוני חדש; פקידי האוצר, בענפי הגביה, נעשו סובלניים מאד וכמעט הופסק לחץ הקנסות וההוצאה לפועל.

מר אשכול הקפיא גם את ביצוע העלאת דמי-החכירה בשיכון העממי, עד מתי? ברור, עד-ל-16 באבגוסט.

האזרח,

האם לא הגיע הזמן להסיק מסקנה מאותו משחק כפול, החוזר ונשנה לנגד עיניך?

הן ברור לכל, כי לו מפא"י היתה זוכה בבחירות הקרובות — היא היתה שבה ומעלה מסים ומרבה היטלים.

תנועת החרות מנעה לא פעם העלאות נוספות של מסים; היא שמשה סכר, למעשה יחידי, בפני שטפון ההיטלים.

אמון בתנועת החרות פרושו:

קץ להעלאות מסים; שנוי יסודי בשיטת המסוי, לבל תהא כפי שהיא במשטר מפא"י, נושאת עוול לאזרח, הרס למוסר, נזק למשק.

תנועת החרות